

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Sžo/161/2015
Identifikačné číslo spisu:	1013200097
Dátum vydania rozhodnutia:	01.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:1013200097.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a zo sudkýň JUDr. Nory Halmovej (sudca spravodajca) a JUDr. Petry Príbelskej PhD., v právnej veci žalobcu: Lesoochranárske zoskupenie VLK, občianske združenie so sídlom Tulčík 310, Prešov, IČO: 31 303 862, právne zastúpené: JUDr. Iveta Rajtáková, advokátka, Štúrova ulica č. 20, Košice proti žalovanému: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky, so sídlom Nám. Ľ. Štúra č. 1, Bratislava, za účasti: Urbársko pozemkové spoločenstvo Mýto pod Ďumbierom, so sídlom Mýto pod Ďumbierom, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 7589/2012-2.2 zo dňa 7. novembra 2012, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave, č. k. 6S/8/2013-111 zo dňa 15. mája 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/8/2013-111 zo dňa 15. mája 2015 p o t v r d z u j e .

Žalobcovi a ďalšiemu účastníkovi právo na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

1.

Napadnutým rozsudkom č. k. 6S/8/2013-111 zo dňa 15.05.2015 Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Predmetom súdneho prieskumu pred Krajským súdom bolo rozhodnutie žalovaného č. 7587/2012-2.2 zo dňa 07.11.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu ako účastníka správneho konania a rozhodnutie bývalého Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici č. 03/2012/324-Ku zo dňa 20.07.2012 o povolení výstavby protipožiarnej lesnej cesty Suchá na parc. č. KNC 2614/1 v katastrálnom území K., druh pozemku - trvalý trávnatý porast, v dĺžke 297,27 m a šírke 4,0 m podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 543/2002 Z. z.") na základe žiadosti Urbársko-pozemkového spoločenstva Mýto pod Ďumbierom, na zmenu stavu mokrade zásahom do koryta vodného toku pri budovaní premostenia potoka nachádzajúcej sa v trase uvedenej lesnej cesty, potvrdil.

Krajský súd poukázal v odôvodnení predmetného rozhodnutia na ust. § 32 ods. 1 a 2, § 47 ods. 1, 2, 3 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (ďalej len „správny poriadok“), § 6 ods. 4, § 132 ods. 2 písm. c/, § 14 ods. 2 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. a uviedol, že súd podrobil prieskumu napadnuté rozhodnutia v medziach žaloby namietajúcej ich nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, nesprávne právne posúdenie veci ako aj nedostatočne zistený skutkový stav.

Krajský súd uviedol, že námietka nesprávneho právneho posúdenia veci nie je žalobcom nejako bližšie špecifikovaná z hľadiska toho, v čom by malo nesprávne právne posúdenie veci správnymi orgánmi spočívať a preto súd nevedel, čomu by mal podrobiť súdny prieskum napadnutých rozhodnutí. Preto túto námietku vyhodnotil ako neopodstatnenú. Poukázal, že správne orgány vo svojich preskúmaných rozhodnutiach na vec aplikovali správnu právnu normu (zákon č. 543/2002 Z. z.), v primeranom rozsahu vec správne právne posúdili na základe riadne zisteného skutkového stavu veci. Poukázal, že v danom prípade umiestnenie lesnej cesty v území s tretím stupňom ochrany je podmienené súhlasom orgánu ochrany prírody a keďže súhlas bol daný, neexistoval zákonný dôvod na nevydanie súhlasu s výstavbou predmetnej lesnej cesty.

Ohľadom námietky nedostatočne zisteného skutkového stavu veci krajský súd z obsahu administratívneho spisu zistil, že pred vydaním rozhodnutia správny orgán dôsledne zisťoval skutkový stav a to v náležitom rozsahu pre posúdenie veci a vydanie rozhodnutia. Vychádzal z vyjadrení, stanovísk dotknutých orgánov - štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, správy Národného parku Nízke Tatry, ktoré svoje stanovisko vydali po uskutočnení miestneho zisťovania, ktoré viedlo k vydaniu jeho druhého súhlasného stanoviska z 14.03.2012 (prvé zo dňa 20.02.2012 bolo negatívne a odporučilo časť navrhovanej trasy cesty pretrasovať, keďže časť cesty mala zasahovať do územia prírodnej rezervácie Horné Lazy a územia Európskeho významu Horné Lazy). Stanovisko orgánu štátnej ochrany prírody je podkladom pre vydanie rozhodnutia príslušným správnym orgánom, čo bolo aj konštatované v odôvodnení napadnutých rozhodnutí a v prípade kladného stanoviska mal možnosť správny orgán postupovať v súlade s § 14 ods. 2 písm. a/ a § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. tak, ako to urobil v danom konaní prvostupňový správny orgán.

Krajský súd ďalej uviedol, že v konaní vypracované stanovisko Štátneho orgánu prírody Slovenskej republiky ako osobitnej odbornej organizácie zo dňa 14.03.2012 bolo relevantným podkladom pre rozhodovaciu činnosť správnych orgánov a ako také nemohlo byť predmetom správnych úvah správnych orgánov, nakoľko krajské úrady životného prostredia a ani Ministerstvo životného prostredia SR nemajú kompetenciu posudzovať jeho skutkové zistenia. Ako miestne príslušný orgán, do ktorého pôsobnosti spadá predmetné územie, vypracovala stanovisko Správa národného parku Nízke Tatry a v tomto sa po zohľadnení pripomienok v jej prvom stanovisku k žiadosti účastníka konania zo dňa 22.02.2012, vyslovila s výstavbou cesty súhlas, za splnenia vo vyjadrení stanovených podmienok.

S poslednou námietkou žalobcu o nepreskúmateľnosti preskúmaných rozhodnutí z dôvodu absencie správnej úvahy, ani s touto krajský súd nesúhlasil, pretože obe rozhodnutia správnych orgánov obsahujú náležité odôvodnenie, v zmysle ust. § 47 ods. 3 správneho poriadku s uvedením vyhodnotenia všetkých získaných dôkazov - stanovísk dotknutých orgánov a zároveň hodnotenia vplyvu na územie európskeho významu Horné Lazy. Krajský súd konštatoval správnosť udelenia súhlasu orgánom ochrany prírody a preto bol prijatý záver o tom, že nebolo nutné meniť hranice tohto chráneného územia. Na pripomienky žalobcu v jeho vyjadrení z 03.07.2012 boli dané dostatočné odpovede v odbornom stanovisku Krajského úradu v Banskej Bystrici zo dňa 07.06.2012, tvoriaceho aj obsah odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia. Napadnuté rozhodnutie žalovaného reagovalo len na námietky uvedené v odvolaní žalobcu, v ktorom žalobca poukázal na svoje argumenty vo vyjadrení z 03.07.2012. Vzhľadom na vyššie uvedené Krajský súd v Bratislave dospel k záveru, že žalobu je potrebné podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietnuť, keďže napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu boli vydané v medziach zákona, obsahovali všetky náležitosti na ne kladené (§ 47 ods. 1, 3 správneho poriadku) a námietky žalobcu neodvodňoval ich zrušenie. Súd preskúmané rozhodnutia pokladal za zákonné a postup zisťovania skutkových okolností za dostatočný.

Vo včas podanom odvolaní sa žalobca domáhal, aby odvolací súd rozsudok prvostupňového súdu zmenil tak, že Najvyšší súd SR žalobe v celom rozsahu vyhovie, napadnuté rozhodnutie žalovaného ako aj prvostupňového správneho orgánu zruší, vec vráti žalovanému na ďalšie konanie a prizná žalobcovi náhradu trov konania. Rozsudok krajského súdu žalobca napadol z dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. b/, d/ a f/ O.s.p. Žalobca poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Cdo/170/2005, podľa ktorého súdne rozhodnutie by malo byť dostatočne odôvodnené. Aplikujúc uvedené na odvolaním napadnuté rozhodnutie prvostupňového súdu, žalobca nemôže dospieť k inému záveru len, že toto sa nevysporiadalo zrozumiteľným spôsobom s jeho argumentmi a považuje ho za nezrozumiteľné.

Žalobca osobitne poukázal na nezrozumiteľnú časť prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, ktorý do odôvodnenia svojho rozhodnutia zahrnul konštatovanie, podľa ktorého umiestnenie lesnej cesty v území s tretím stupňom ochrany a jej výstavbu zákon nezakazuje, ale podmieňuje súhlasom orgánu ochrany prírody. Žalobca zdôraznil, že je nemožné prijať záver, že by bol správnym taký postup prvostupňového orgánu, ktorému pre rozhodnutie o udelení súhlasu na výstavbu lesnej cesty v území s tretím stupňom územnej ochrany postačuje, že zákon č. 543/2002 Z. z. túto možnosť pripúšťa. Teda, že prvostupňový orgán správnosť rozhodnutia vyvodzuje bez ďalšieho z úvahy, keď mu zákonodarca dal možno súhlas udeliť, táto okolnosť bez ďalšieho udelenie súhlasu odôvodňuje. Z rozhodnutia správneho orgánu musí byť zrejmé, že zákonom dovolené rozhodnutie je aj odôvodnené rozhodnutie, teda vecne správne, zohľadňujúce všetky skutočnosti, ktoré v konaní vyšli najavo, tieto skutočnosti vyhodnocujúce spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosti o náležitosti správnej úvahy, aplikujúc príslušné právne predpisy. Vytýkajúc uvedené pochybenie prvostupňového správneho rozhodnutia a poukazuje na to, že žalovaný uvedený nedostatok odôvodnenia prvostupňového správneho orgánu vo svojom rozhodnutí neodstránil.

Žalobca poukazuje na to, že jeho vyjadrenie v ktorom vzniesol námietky proti udeleniu súhlasu bolo vyhotovené 03.07.2012, pričom už spomínané odborné stanovisko bolo vydané takmer mesiac pred týmto vyjadrením žalobcu. Ďalej je názoru, že Štátna ochrana prírody SR (ďalej len „ŠOP SR“) nie je orgánom verejnej moci a neplatí teda možnosť posúdiť jej stanovisko ako podklad rozhodnutia.

3.

Žalovaný vo svojom vyjadrení doručenom Krajskému súdu v Bratislave dňa 14.08.2015 uviedol, že sa nestotožňuje s názorom žalobcu o tom, že sa prvostupňový súd v rozhodnutí nevyrovnal so žalobcovými námietkami. Podľa rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Sžo/95/2007, ktoré vychádza z ustálenej judikatúry vecí v správnom súdnictve, v prípade, že odôvodnenie rozhodnutí, vydaných v správnom konaní sú dostatočne podrobné, zodpovedajúce zákonným požiadavkám § 47 ods. 3 správneho poriadku, dôvody, ktoré viedli k rozhodnutiu o povolení výnimky alebo vydaní súhlasu, nie je potrebné v odôvodnení rozsudku súdu opakovať. Aj podľa judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva a judikatúry Ústavného súdu SR, týkajúcej sa požiadaviek riadneho odôvodnenia rozsudku súdu, súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nemusí dať odpoveď na všetky otázky, nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam. Preto odôvodnenie súdu, ktoré súčasne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, postačuje na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces. Odôvodnenie rozsudku Krajského súdu v Bratislave jasne a zrozumiteľne dáva odpovede na všetky právne a skutkovo relevantné otázky súvisiace s predmetom súdneho konania a je plne v súlade s ustanovením § 257 ods. 2 O.s.p.

Je názoru, že ako vyplýva z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia pri skúmaní dôvodnosti vydania súhlasu podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v znení § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. na výstavbu protipožiarnej lesnej cesty Suchá a na vydanie súhlasu podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. na zmenu stavu mokrade v súvislosti s výstavbou tejto lesnej cesty, prvostupňový správny orgán vo svojom rozhodnutí vychádzal zo stanovísk ŠOP SR č. NAPANT/219/2019 zo dňa 20.02.2012, č. VL/NAPANT/361/2012 zo dňa 14.03.2012 a č. ŠOPSR/1936/2012 zo dňa 30.05.2012, v ktorých bola výstavba navrhovanej lesnej cesty posúdená z hľadiska jej dopadov na predmet ochrany dotknutého

chráneného územia. Taktiež ako podklad rozhodnutia slúžilo vyjadrenie bývalého Obvodného úradu životného prostredia v Brezne (ďalej len „OÚ ŽP Brezno“) č. OPaKa 2012/00786Tie zo dňa 24.04.2012 a odborné stanovisko Krajského úradu životného prostredia Banská Bystrica č. 03/2012/584/Ku zo dňa 07.06.2012.

Krajský úrad životného prostredia (ďalej len „KÚŽP“) Banská Bystrica vo svojom rozhodnutí odôvodnil vydanie súhlasu na výstavbu protipožiarnej lesnej cesty Suchá a vydanie súhlasu na zmenu stavu mokrade v súvislosti s výstavbou tejto lesnej cesty aj vo vzťahu k námietkam žalobcu uvedených v liste zo dňa 03.07.2012.

4.

Ďalší účastník konania Urbársko-pozemkové spoločenstvo Mýto pod Ďumbierom doručilo dňa 07.08.2015 Krajskému súdu v Bratislave vyjadrenie k odvolaniu žalobcu, v ktorom uviedlo, že pre zlepšenie podmienok ochrany lesa a príľahlých trávnatých porastov proti možným požiarom, na prístup požiarnej techniky a tiež aj na bezproblémový vývoz vyťaženej drevenej hmoty z ostatných porastov, bolo potrebné pre nevyhovujúci technický stav a nevyhovujúce snehové a výškové pomery obecnej komunikácie, keď obec Valaská vydala zákaz jej používania pre ťažkú techniku, vybudovať novú protipožiarnu cestu v danej lokalite a to prepojením štátnej cesty III. triedy s existujúcou lesnou cestou v dĺžke 297 m. Pri zadávaní a vypracovaní projektovej dokumentácii cesty boli projektantom rešpektované všetky pripomienky zainteresovaných a trasa protipožiarnej cesty a lesnej cesty bola situovaná súbežne s hranicou chráneného územia. Vydaním rozhodnutia o povolení stavby splnil účastník konania všetky požiadavky a podmienky dotknutých príslušných orgánov štátnej správy a predmetná cesta je v súčasnosti už vybudovaná.

5.

Najvyšší súd SR ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v rozsahu a v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 212 ods. 1 O.s.p.) odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 250ja ods. 2 O.s.p., keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne 5 dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p. a § 211 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada, len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

Podľa § 219 ods. 1 O.s.p. odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Podľa § 246c ods. 1 O.s.p. pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

Podľa § 32 ods. 1, 2 zákona č. 71/1967 Zb., správny poriadok, správny orgán je povinný zistiť presne a úplne skutočný stav veci a za tým účelom si obstaráť potrebné podklady pre rozhodnutie. Pritom nie je viazaný len návrhmi účastníkov konania.

Podkladom pre rozhodnutie sú najmä podania, návrhy a vyjadrenia účastníkov konania, dôkazy, čestné vyhlásenia, ako aj skutočnosti všeobecne známe alebo známe správnomu orgánu z jeho úradnej činnosti. Rozsah a spôsob zisťovania podkladov pre rozhodnutie určuje správny orgán.

Podľa § 47 ods. 1, 2, 3 správneho poriadku rozhodnutie musí obsahovať výrok, odôvodnenie a poučenie o odvolaní (rozklade). Odôvodnenie nie je potrebné, ak sa všetkým účastníkom konania vyhovuje v plnom rozsahu.

Podľa § 492 ods. 2 správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

Výrok obsahuje rozhodnutie vo veci s uvedením ustanovenia právneho predpisu, podľa ktorého sa rozhodlo, prípadne aj rozhodnutie o povinnosti nahradiť trovy konania. Pokiaľ sa v rozhodnutí ukladá účastníkovi konania povinnosť na plnenie, správny orgán určí pre ňu lehotu, lehota nesmie byť kratšia, než ustanovuje osobitný právny predpis.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uvedie, ktoré skutočnosti boli podkladom pre rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pre použitie právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníkov konania a s ich vyjadreniami k podkladom rozhodnutia.

Podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. na zmenu stavu mokrade, najmä jej úpravu zasypávaním, odvodňovaním, ťažbou trstia, rašeliny, bahna a riečneho materiálu, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody okrem vykonávania týchto činností správcom vodného toku v súlade s osobitným predpisom.

Podľa § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. na území, na ktorom platí druhý stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na
c) výstavbu lesných ciest a zväžnie,

Podľa § 14 ods. 2 písm. a/ zákona č. 543/2002 Z. z. na území, na ktorom platí tretí stupeň ochrany, sa vyžaduje súhlas orgánu ochrany prírody na
a) vykonávanie činností uvedených v § 13 ods. 2 písm. a) až e), i), j), l) a m) a o).

Súd podrobil prieskumu napadnuté rozhodnutia v medziach žaloby namietajúcej ich nepreskúmateľnosť pre nezrozumiteľnosť a nedostatok dôvodov, nesprávne právne posúdenie

veci ako aj nedostatočne zistený skutkový stav.

Z administratívneho spisu súd zistil, že prvostupňový správny orgán žiadateľovi (účastníkovi konania) podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v znení § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. vydal súhlas na výstavbu protipožiarnej lesnej cesty Suchá v katastrálnom území Válská, v dĺžke 297,29 m, šírke 4 m a zároveň podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. vydal súhlas na zmenu stavu mokrade zásahom do koryta vodného toku pri budovaní premostenia potoka nachádzajúcej sa v trase uvedenej lesnej ceste. Zároveň vo svojom rozhodnutí určil žiadateľovi podmienky vykonávania činností zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny.

V odôvodnení rozhodnutia správny orgán uviedol, že dňa 06.02.2012 obdržal žiadosť žiadateľa o vydanie súhlasu k výstavbe protipožiarnej lesnej cesty podľa priloženej projektovej dokumentácie. Dôvodom výstavby mala byť skutočnosť, že existujúca lesná cesta bola pripojená v obci na miestnu komunikáciu a úsek cesty vedúci obcou bol nepriechodný pre nákladnú motorovú dopravu, vozidlá pri odvoze dreva daným úsekom iba ťažko prechádzali a spôsobovali škody na oplotení súkromných záhrad. Bol nemožný odvoz dreva v celých dĺžkach, znížená bezpečnosť pohybu chodcov a taktiež znížený prechod hasiacich vozidiel v prípade požiaru.

K predmetnej žiadosti vydala odborné stanovisko Štátna ochrana prírody Slovenskej republiky, Správa Národného parku Nízke Tatry dňa 20.02.2012, v ktorom uviedla, že navrhovaná trasa zasahuje do územia prírodnej rezervácie Horné Lazy a územia európskeho významu Horné Lazy a preto doporučila časť navrhovanej trasy pretrasovať.

Dňa 06.03.2012 sa uskutočnila terénna ohliadka za účasti pracovníkov Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, Správy Národného parku Nízke Tatry a žiadateľa, na ktorej došlo k presnému vytýčeniu hraníc prírodnej rezervácie Horné Lazy v teréne. Následne bolo vydané dňa 14.03.2012 nové stanovisko (Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky, Správa Národného parku Nízke Tatry), v ktorom sa konštatovalo, že výstavbou cesty v časti prírodnej rezervácie Horné Lazy nebude porušený predmet ochrany a ani územie európskeho významu Horné Lazy.

Stanoviskom OÚ ŽP v Brezne zo dňa 24.04.2012 bol žiadateľ upozornený, že výstavba danej lesnej cesty a premostenia podlieha súhlasu podľa § 6 ods. 4 a § 13 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z. Nakoľko týmto vyjadrením žiadateľ nebol upozornený, že činnosťou, ku ktorej sa dáva vyjadrenie môže dôjsť k poškodeniu biotopu európskeho národného významu na uskutočnenie jeho činnosti, nebol potrebný súhlas podľa § 6 ods. 2 zákona č. 543/2002 Z. z.

K podkladom rozhodnutia sa vyjadril žalobca listom zo dňa 03.07.2012, v ktorom konštatoval, že povolením výstavby lesnej cesty v ochrannom pásme prírodnej rezervácie Horné Lazy dôjde k poškodeniu záujmov ochrany prírody a krajiny, dôjde k dlhodobému vyrušovaniu a ohrozovaniu živočíšnych druhov a zároveň poukázal na záporné dôsledky výstavby zväžania a preto s výstavbou lesnej cesty nesúhlasil. Vyjadril názor, že v prípade, ak by došlo k jej výstavbe a správny orgán by povolil výnimku, bude nutné zmeniť hranice chráneného územia tak, aby sa jeho ochranné pásmo nachádzalo mimo výstavby lesnej cesty.

Krajský úrad životného prostredia v Banskej Bystrici dňa 07.06.2012 vydal odborné stanovisko na posúdenie vplyvov činností „protipožiarne lesná cesta Suchá“ s tým, že sa má nachádzať v geografickej alokácii Nízke Tatry zaradenej do kategórie A - les s vysokým stupňom ohrozenia požiarom. Predmetná lesná cesta by mala slúžiť potrebám majiteľa lesných pozemkov ako účelová komunikácia. Jej výstavba sa bude vykonávať v blízkosti územia európskeho významu Horné Lazy na území ochranného pásma Národného parku Nízke Tatry a prírodnej rezervácie Horné Lazy, na ktorom platí 3. stupeň ochrany. Predmetom ochrany územia európskeho významu Horné Lazy je ochrana jeho biotopov európskeho významu.

Navrhovanou činnosťou dôjde k odstráneniu vegetačného a pôdneho krytu v časti navrhovanej lesnej

cesty, úprave sklonov, poškodeniu drevín v okolí cesty počas jej výstavby a vyrušovaniu živočíchov. Táto činnosť sa bude vykonávať mimo územia európskeho významu Horné Lazy a preto nedôjde k redukcii rozlohy stanovišť, ktoré sú predmetom ochrany. Taktiež sa nepredpokladalo ani zníženie v druhovej hustote ani zmene kľúčových indikátorov majúcich ochrannú hodnotu. Predpokladalo sa krátkodobé vyrušovanie kľúčových druhov, spôsobené použitím mechanizmov počas výstavby alebo hospodárskou činnosťou. Nepredpokladal sa celkový výrazne negatívny vplyv činností na územie európskeho významu Horné Lazy. Pri vydávaní tohto odborného stanoviska Krajský úrad životného prostredia v Banskej Bystrici vychádzal z podkladov vypracovaných odbornou organizáciou ochrany prírody a krajiny (v súlade s § 65 ods. 1 písm. k/ bod č. 1 zákona č. 543/2002 Z. z.) a zo stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky v Banskej Bystrici zo dňa 30.05.2012.

Na základe uvedených skutočností správny orgán ako príslušný orgán štátnej správy na úseku ochrany prírody rozhodol, že navrhovaná činnosť pravdepodobne nebude mať samostatne alebo v kombinácii s inou činnosťou významný vplyv na územie európskeho významu Horné Lazy, pričom nie je nevyhnutné na zabezpečenie starostlivosti o toto územie podľa dokumentácie ochrany prírody a krajiny a nie je predmetom posudzovania podľa osobitných predpisov.

Výstavba lesnej cesty a jej umiestnenie v území s 3. stupňom ochrany (v ochrannom pásme prírodnej rezervácie podľa § 17 ods. 7 zákona č. 543/2002 Z. z.) zákon nezakazuje, ale podmieňuje súhlasom orgánu ochrany prírody a preto nevzhliadol dôvod zmeniť hranice ochranného územia tak, aby aj jeho ochranné pásmo bolo mimo výstavby lesnej cesty. Z dôvodu zamedzenia možnosti negatívnych vplyvov na územie a jeho prírodu boli žiadateľovi podľa § 82 ods. 12 zákona č. 543/2002 Z. z. určené podrobnejšie podmienky vykonávania činnosti zabezpečujúce ochranu prírody a krajiny.

Proti tomuto rozhodnutiu bolo podané v zákonnej lehote odvolanie žalobcu zo dňa 09.08.2012, v ktorom poukázal na svoje vyjadrenie k podkladom rozhodnutia z 03.07.2012.

Rozhodnutie žalovaného, ktorým bolo napadnuté prvostupňové rozhodnutie potvrdené a zamietnuté odvolanie žalobcu obsahuje odôvodnenie, v ktorom sa v úvode opisuje priebeh správneho konania pred prvostupňovým správnym orgánom ako aj opis podkladov rozhodnutia.

Žalovaný mal za to, že prvostupňový správny orgán pri svojom rozhodovaní vychádzal predovšetkým zo stanoviska Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky a vypracovaných formulárov pre zisťovacie konanie - Horné Lazy, kde bolo konštatované, že povolená činnosť nebude mať výrazne negatívny vplyv na podstatné zmeny v biologickej rozmanitosti, štruktúre a funkcií ekosystémov v dotknutom území. V prvostupňovom rozhodnutí správny orgán dostatočne vysvetlil o aké územie z hľadiska záujmov ochrany prírody a krajiny išlo a zároveň vyhodnotil predpoklad krátkodobého vyrušovania kľúčových druhov použitím rôznych mechanizmov počas výstavby, avšak nepredpokladal celkový výrazne negatívny vplyv činnosti na územie európskeho významu Horné Lazy.

Žalovaný konštatoval, že sa stotožnil s vyhodnotením podkladov preskúmaného rozhodnutia aj jeho odôvodnenia vydania súhlasu na výstavbu protipožiarnej lesnej cesty, nakoľko prvostupňový správny orgán v danej veci rozhodoval na základe spoľahlivo zisteného skutkového stavu a pre svoje rozhodnutie si obstaral dostatočné podklady (aj podania a vyjadrenia účastníkov).

6.

Odvolací súd v danej veci posudzoval rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/8/2013 - 111 zo dňa 15.05.2015, ktorým krajský súd žalobu zamietol a žalobcovi náhradu trov konania nepriznal. Predmetom súdneho prieskumu pred krajským súdom bolo predmetné rozhodnutie žalovaného č. 7587/2012-2.2 zo dňa 07.11.2012, ktorým žalovaný zamietol odvolanie žalobcu ako účastníka správneho konania a rozhodnutie bývalého Krajského úradu životného prostredia v Banskej Bystrici č. 03/2012/324-Ku zo dňa 20.07.2012 o povolení výstavby protipožiarnej lesnej cesty Suchá na parcele č. KN C 2614/1 v katastrálnom území Válská, druh pozemku trvalý trávnatý porast, v dĺžke 297,29m a

šírke 4,0m a podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. o ochrane prírody a krajiny v znení neskorších predpisov na základe žiadosti Urbársko pozemkového spoločenstva Mýto pod Ďumbierom na zmenu stavu mokrade zásahom do koryta vodného toku pri budovaní premostenia potoka, nachádzajúcej sa v trase uvedenej lesnej cesty, potvrdil.

Po vyhodnotení závažnosti odvolacích dôvodov vo vzťahu k napadnutému rozsudku krajského súdu a vo vzťahu k obsahu súdneho a pripojeného administratívneho spisu Najvyšší súd SR s prihliadnutím na ust. § 219 ods. 2 O.s.p. konštatuje, že nezistil dôvod na to, aby sa odchýlil od logických argumentov a relevantných právnych záverov spolu so správnu citáciou dotknutých právnych noriem obsiahnutých v odôvodnení napadnutého rozsudku krajského súdu, ktoré vytvárajú dostatočné právne východiská pre vyslovenie výroku napadnutého rozsudku. Preto sa s ním stotožňuje v celom rozsahu a dodáva, že z administratívneho spisu mal za preukázané, že žiadateľovi (účastníkovi konania) podľa § 14 ods. 2 písm. a/ v znení § 13 ods. 2 písm. c/ zákona č. 543/2002 Z. z. vydal prvostupňový správny orgán súhlas na výstavbu protipožiarnej lesnej cesty Suchá v katastrálnom území K., v dĺžke 297,29 m, šírke 4 m a zároveň podľa § 6 ods. 4 zákona č. 543/2002 Z. z. súhlas na zmenu stavu mokrade zásahom do koryta vodného toku pri budovaní premostenia potoka nachádzajúcej sa v trase uvedenej lesnej ceste. Zároveň vo svojom rozhodnutí určil žiadateľovi podmienky vykonávania činností zabezpečujúcich ochranu prírody a krajiny. Dôvodom výstavby mala byť skutočnosť, že existujúca lesná cesta bola pripojená v obci na miestnu komunikáciu a úsek cesty vedúci obcou bol nepriechodný pre nákladnú motorovú dopravu, vozidlá pri odvoze dreva daným úsekom iba ťažko prechádzali a spôsobovali škody na oplatení súkromných záhrad. Prvostupňový správny orgán si pre svoje rozhodnutie zabezpečil dostatok podkladov, najmä stanovisko Štátnej ochrany prírody Slovenskej republiky zo dňa 14.3.2012, kde v konečnom dôsledku bolo konštatované, že povolená činnosť nebude mať výrazne negatívny vplyv na podstatné zmeny v biologickej rozmanitosti, štruktúre a funkcií ekosystémov v dotknutom území a preto námietky žalobcu týkajúce sa ohrozenia životného prostredia v danej lokalite, najvyšší súd vyhodnocuje ako neopodstatnené.

V podanom odvolaní žalobca predostrel tie isté námietky, ktoré uplatnil pred správnym orgánom a ktoré boli aj predmetom podanej žaloby, pričom tieto boli už dostatočne zodpovedané. Rozhodnutia správnych orgánov vychádzali z predložených stanovísk a iných potrebných podkladov vyžadujúcich zákonom, za ktoré je možné považovať aj dôkazné prostriedky, bez ktorých by vydanie správneho rozhodnutia nebolo možné. Po posúdení všetkých potrebných podkladov a aplikácii príslušných právnych noriem, najvyšší súd konštatuje, že správne orgány náležite zistili skutkový stav v správnom konaní a vydali rozhodnutia, ktoré majú podstatné náležitosti a ktoré sú jasné, zrozumiteľné a dostatočne odôvodnené tak, aby z nich bolo zrejmé, čo sa od účastníkov správneho konania očakáva, resp. akým spôsobom má byť protipožiarna lesná cesta vybudovaná, boli vydané v súlade so zákonom.

Na základe zisteného skutkového stavu, po vyhodnotení odvolacích námietok žalobcu, Najvyšší súd Slovenskej republiky s osvojením si argumentácie krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku rozsudku a teda rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/8/2013 - 111 zo dňa 15.05.2015 potvrdil ako vecne a právne správny.

O trovách odvolacieho súdneho konania rozhodol Najvyšší súd SR podľa § 224 ods. 1 v spojitosti s § 250k ods. 1 a § 246c ods. 1 O.s.p., podľa ktorého iba úspešný žalobca má právo na náhradu trov tohto konania, čo však v prejednávanej veci nenastalo a teda súd právo na náhradu trov konania žalobcovi nepriznal. Rovnako nepriznal náhradu trov odvolacieho konania ani ďalšiemu účastníkovi a to na základe ustálenej judikatúry, podľa ktorej má v konaní podľa piatej časti O.s.p. nárok na náhradu trov konania len úspešný žalobca.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Podľa § 492 ods. 2 zákona NR SR č. 162/2015 Z. z. (Správny súdny poriadok), odvolacie konania podľa piatej časti O.s.p. začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa

doterajších predpisov.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok